Oponentský posudek

Klára Trsková „Metoda vizuální antropologie v dokumentárních filmech Eduarda Coutinha“ Bakalářská práce, Katedra filmových studií FF UK, Praha 2015

Tématem bakalářské práce je analýza vybraných filmů brazilského dokumentaristy Eduarda Coutinha z hlediska vizuální antropologie. Autorka se věnuje čtyřem snímkům časově rozprostřeným od 80. let do roku 2002. Práce je rozdělena do tří kapitol, z nichž první představuje Coutinhovu tvorbu a vztahuje ji mimo jiné do kontextu světových dokumentárních trendů. Druhá nastiňuje metodu vizuální antropologie a zaměřuje se na tři související složky v dokumentaristově tvorbě: tělo (společnosti, krajiny i tělesnost jako taková), oralitu, náboženství. Třetí kapitola pak prezentuje konkrétní analýzu vybraných filmů: *Cabra marcado para morrer* (Chlapík na odstřel, 1964–1984), *Boca de lixo* (Smetiště, 1992), *Edifício Master* (Dům Master, 2002) a *Peões* (Pěšáci, 2004). Kritériem výběru přitom byla tematická i stylová rozdílnost děl s cílem posoudit více poloh, v nichž Coutinho tvořil.

Práce je dobře a přehledně strukturovaná, psaná čistým a čtivým stylem. Diplomantka pracuje s dostatečným množstvím sekundární literatury. Řadí Coutinha do kontextu brazilské tvorby (cinema novo) i literárního modernismu, stejně jako jej – hlavně prostřednictvím jeho tvůrčí filosofie – vymezuje vůči prominentním trendům dokumentární tvorby jako cinéma direct. V před-analytické části dobře a výstižně charakterizuje hlavní aspekty Coutinhovy tvůrčí filosofie (např. kamera jako symbol moci). Prokazuje zevrubnou znalost teoretického uchopení dokumentaristických metod a přístupů. V metodologické kapitole přesvědčivě zdůvodňuje volbu vizuální antropologie pro analýzu daného korpusu filmů a demonstruje jasné pochopení metody, kterou je následně schopná efektivně aplikovat na vybraná díla, v nichž operuje s vymezenými zastřešujícími pojmy orality, těla a náboženství. Při analýze si zachovává odstup, neupadá k tendencím autorského čtení.

Práce se nicméně na druhou stranu v některých pasážích vyznačuje jistou popisností. Sympatické by bylo, kdyby autorka vymezila svůj pohled na Coutinhovo dílo – a jeho přínos či smysl – vůči pohledům již existujícím. Celkově se jedná o kompetentně napsanou bakalářskou práci s inovativní původní analýzou i využitím metod vizuální antropologie.

Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

1. 9. 2015 Mgr. Jindřiška Bláhová, Ph.D.